

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-469/05
Бања Лука, 03.8.2007. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Петра Бајића, Стевана Савића, Виоланде Шубарић и Драгослава Лукића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиље З.Р., кћери Ш. из Г., коју заступа М.Ф., адвокат из Б.Л., против туженог I.S/S.G. А, Г., кога заступају Д. и М. П., адвокати из Б.Л., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље против пресуде Окружног суда у Б.Л. број Гж-2370/01 од 18.03.2005. године, на сједници одржаној 03.8.2007. године, донио је

П Р Е С У Д У

Ревизија се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Г. број П-542/98 од 21.5.2001. године одбијен је тужбени захтјев тужиље за плаћање накнаде штете у износу од 77.295,00 КМ, те мјесечног износа ренте од 1.500,00 КМ, све почев од 26.7.1989. године, па до исплате, са законском затезном каматом, и тужиља обавезана да туженој накнади трошкове спора у износу од 2.267,00 КМ све у року од 15 дана по правоснажности пресуде под пријетњом извршења.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Б.Л. број Гж-2370/01 од 18.03.2005. године, жалба тужиље је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужиља ревизијом побија другостепену пресуду, због погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се њена жалба против првостепене пресуде усвојити, првостепена пресуда преиначити и у цјелости удовољити тужбеном захтјеву.

Тужени у одговору на ревизију тужиље оспорио је наводе ревизије и предложио да се иста одбије.

Републички тужилац није се изјаснио о поднесеној ревизији (члан 390. став 3. Закона о парничном поступку – "Службени лист СФРЈ", бр. 4/77 до 35/91, и "Сл. гласник РС" бр. 17/93 до 32/94, у даљем тексту: ЗПП), који се на основу одредби члана 456. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 58/03 до 63/07, у даљем тексту: ЗППРС) има примијенити у овом спору.

Ревизија није основана.

У тужби тужила захтјевом тражи да се тужена обавезе да јој накнади нематеријалну штету на име задобивених тешких тјелесних повреда у саобраћајној несрећи која се догодила 26.7.1989. године на магистралном путу Б. Г. – Б.Л. коју је проузроковао К.З. возач путничког аутомобила марке Volkswagen њемачке регистрације број ... .

Наконведеног поступка првостепени суд је утврдио: да се дана 26.7.1989. године око 23.00 часа на магистралном путу Б.Г. – Б.Л. догодила саобраћајна несрећа у којој је тужила задобила више тешких тјелесних повреда; да је возач путничког аутомобила њемачке регистрације Volkswagen Jetta рег. број..., К.З. који је проузроковао наведену саобраћајну несрећу проглашен кривим због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја на путевима из члана 181. став 3. у вези са ставом 1. КЗ СР БиХ и изречена му условна осуда; да је путнички аутомобил којим је управљао К.З. у вријеме саобраћајне несреће било осигурано од аутоодговорности код осигуравајућег друштва N.B. N.R. 16/18, по полиси осигурања 6.866.448/686 од 26.7.1989. до 26.7.1991. године; да је тужили по захтјеву у вансудском поступку тужена обрадила одштетни захтјев и исплатила јој накнаду материјалне и нематеријалне штете у износу од 34.000 DEM.

Код оваквог стања чињеница које међу странкама нису ни спорне, нижестепени судови налазе да тужила као оштећена има право на захтјев да јој осигуравајуће друштво код кога је возило којим је проузрокована саобраћајна несрећа било осигурано од одговорности за штете према трећим лицима накнади штету, па како путнички аутомобил којим је проузрокована саобраћајна несрећа у вријеме штетног догађаја није било осигурано код тужене већ код осигуравајућег друштва N.B., A.V. AG N., то да тужени нема пасивну легитимацију у овом спору и судили тако што су одбили тужбени захтјев тужиле.

Оваква одлука је правилна и законита.

Неспорна је чињеница да је предметна саобраћајна несрећа проузрокована путничким аутомобилом марке Volkswagen Jetta рег. број ... којим је управљао К.З., које возило је у вријеме штетног догађаја 26.7.1979. године било осигурано од одговорности за штете према трећим лицима (аутоодговорности) код иностраног осигуравајућег друштва из СР Њ., N.B., A.V. AG N., по полиси осигурања број 6.866.448/686 од 26.7.1989.

У смислу прописа СР Њ. (Закон о обавезном осигурању држалаца моторних возила од 05.4.1965. године) треће оштећено лице може свој одштетни захтјев утужити и непосредно против осигураватеља у оквиру његове обавезе по основу уговора о осигурању.

У овом случају, што није ни спорно међу странкама, путничко возило којим је проузрокована штета тужили у вријеме штетног догађаја је било осигурано код наведеног иностраног осигуравајућег друштва, а не код туженог.

Стога тужени, који је по овлаштењу наведеног осигуравајућег друштва код кога је осигурано путничко возило чијом употребом је тужили узрокована штета, извршила обраду процјене штете по вансудском захтјеву тужиле и исплатила износ од 34.000 DEM, није обавезан да накнади штету тужили, јер код туженог, како је речено возило којим је проузрокована штета тужили у саобраћајној

несрећи по уговору о осигурању од аутоодговорности није било осигурано већ код наведеног иностраног осигуравајућег друштва.

Нижестепене пресуде, према томе, немају недостатака на које се указује у ревизији тужиље, односно на које овај суд пази по службеној дужности.

Из тих разлога, а на основу одредби чл. 393. ЗПП у вези са одредбама чл. 456. ст. 1. и 451. ЗПП РС, одлучено као у изреци.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић